

קובץ גיליונות

מאור עזריאל

שי"ל מדי שבוע בשנת תשפ"ו

מאור תורתו של עטרת ראשנו ותפארתנו

מורנו הרב הגאון רבי **עזריאל אהרונוביץ** זצ"ל

בן הרה"ח ר' אהרן צבי ז"ל
נלב"ע ה' תשרי תשפ"ו. תנצב"ה

יו"ל ליום היארצייט הראשון - עשרת ימי תשובה תשפ"ז

מזקינו הרה"ק מהרצ"א מדינוב זי"ע בספר הקדוש 'בני יששכר' מאמרי חודש תשרי, מאמר י, אות א ואות ה:

"אמר הרב הקדוש המפורסם מהר' פנחס מקארעץ זצוק"ל, נקרא החג סוכות מלשון סוכה ברוח הקדש. ונ"ל דבזה ידוקדק בפסוק "חג הסוכות תעשה לך" וכו' (דברים טז, יג) - לך דייקא, שתהא אתה סוכה ברוח הקודש.

ואמר עוד הרב הקדוש הנ"ל דלבעבור זה אנו אומרים "זמן שמחתינו" בחג הסוכות (עיין מ"ש לעיל במאמר ט') בשביל שהיה בחג הסוכות זמן שואבה שמשם היו שואבין רוח הקדש, עד כאן דבריו. ונ"ל כוונתו, שהשכינה אינה שורה מתוך עצבות אלא מתוך שמחה (שבת ל, ב) כענין "והיה כנגן המנגן ותהי עליו רוח אלקים" (מ"ב ג, טו). ונ"ל עוד, דלבעבור זה אומרים "זמן שמחתינו", היינו שהזמן הוא מסוגל לשמחה ...

עוד אמר הקדוש הנ"ל, סוכה מלשון שררה ונסיכות, ולכן אנו יושבין בסוכה צלא דמהימנותא, ורוב סוכות בשווקים וברחובות ואין אנו יראים משום דבר, להראות מהימנותא - שאנו יושבים כנסיכים עלמא דחירות, כמאן דנצח קרבא וכלי מלחמתו בידו וכו' ואינו ירא משום אדם, עכ"ד.

זמן שמחתינו

"היינו שהזמן הוא מסוגל לשמחה"
"שאנו יושבים כנסיכים עלמא דחירות"

אור לנתיבותי

אקדמות מילין מבני המשפחה

תקווה"; הן בעריכת סעודות "מלווה מלכה" במוצאי שבתות החורף; הן בתפילות ובקריאת התורה בשבתות ובחגים; הן בהיותם אוזן קשבת ובמתן עצה טובה והכוונה לאורחות חיים; הן בהתעסקות בכתביו - לקראת הוצאתו לאור של הכרך השלישי של הפירוש הנפלא "נזר אהרן" על ספר משלי; וכן בתמלול שיחותיו ועריכתו, הדפסתו והפצתו במסגרת הגיליון "מאור עזריאל".

וכן נציין לשבח את כל הצאצאים, המכרים, התלמידים, מתפללי בית הכנסת ושומעי לקחו, אשר במהלך כל שנת האבל למדו משניות, הדליקו נר וביכרו ברכות לעילוי נשמתו של רבי עזריאל בן ר' אהרן צבי זצ"ל. כמו כן, הלימוד של כל ששה סדרי משנה ועריכת סעודות הסיום מדי חודש לטובת נשמתו בגובה מרומים.

התודה והברכה לכל היגעים והעמלים, המסייעים בגשמיות וברוחניות, בפועל או בדברי עידוד, בעמל פה - תורה ותפילה ואמירת תהלים, או כל פעולה ומעשה טוב, לעילוי נשמתו בשמי שמים ממעל.

מחזה מרנין הוא לראות את בית הכנסת הגדול "מאור תקווה", אשר הרב זצ"ל השקיע בו את מיטב כוחותיו, ממשיך לתפארת כפי שאיפתו בימי חייו. המוני המתפללים בבית אלוקים מהלכים ברגש בשבתות ובחגים. ראויים הם לשבח, הגבאים המסורים, הממשיכים את מורשתו בניהולו ובהחזקתו של בית הכנסת.

על משקל הפסוק בפרק זה: 'וְעֵתָהּ יְרוֹם רֹאשִׁי ... אֲשִׁירָה וְאֶזְמְרָה לָהּ', נברך ונהלל לה, בתוך רבים נהללנו, כי זכינו במשך שנה שלמה, מדי שבוע בשבוע, להוציא לאור עולם את הגיליון הנפלא "מאור עזריאל" - מאור תורתו של אבינו, עטרת ראשנו, מורנו הרב זצ"ל. בעזרת נותן התורה ית"ש זכינו להפיץ את מעיינותיו חוצה, להגדיל תורה ולהאדירה ולהקרין את האור הגדול.

והנה זוכים אנו להיות "מְאֻלָּמִים אֲלֵמִים" - לקבץ יחד את כל הגיליונות לאסיפה אחת - 'וְהִנֵּה קָמָה אֲלֵמִיתִי וְגַם נִצְבָּה'.

ונסיים בתפילה כי יעמדו לו לזכות כל פעולותיו הברוכות אשר פעל בימי חייו לטובת הכלל והפרט, להרבות ולהפיץ תורה, לקרב עוד ועוד יהודים לאבינו שבשמים, להאהיב שם שמים ולהדריכם ללכת בדרך התורה והיראה. במעלות קדושים וטהורים בגן עדן תהא מנוחתו.

"נֵר לְאֶחָד נֵר לְמֵאָה" - האור שהרבה יוסיף וישפיע גם עלינו ויהיה לנו לזכות. משמי שמים יריקו עלינו שפע רב, להתברך בכל משאלות לבנו לטובה. שתחל שנה וברכותיה - שנה טובה ומתוקה, שנה מבורכת בבני, חיי ומוזני בהרחבה גדולה, שנת בריאות, שנה של שמועות טובות ובשורות טובות. שנת גאולה בב"א.

ברוב קהילות ישראל, מתחילת חודש אלול עד יום הושענא רבה, נהוג לומר בסיום תפילת שחרית וכן מנחה או ערבית, את פרק כז שבתהלים "לְדָוִד, ה' אֹרִי וְיִשְׁעִי וכו'".

במדרש תהלים 'שוחר טוב' מביא בראש פרק דנן את הפסוק 'נֵר לְרַגְלִי דְבָרְךָ וְאֹר לְנִתְיָבְתִּי' (פרק קי"ט, פסוק קה), ושואל: "אם נאמר 'נר', למה נאמר 'אור'; ואם נאמר 'אור' למה נאמר 'נר'? - אמר דוד: כשאני מתחיל בדברי תורה, מעט אני מתחיל בהם, והם נובעים; וכשאני נכנס לתוכו, נפתחים לי שערים הרבה. לכן נאמר 'נר' לרגלי דבריך, ואחר כך 'אור' לנתיבותי".

ע"פ דברי המדרש מבאר בפירוש "שבט מוסר", בתהלים "שבט הלוי", מאת עמוד התורה ההוראה, הגאון הגדול רבי שמואל הלוי וואזנר זצ"ל, כי כן העידו צדיקים שכאשר אדם זוכה לחדש אף חידוש קטן בדברי תורה, נפתח לו בזה עוד פתח בהיכל גבוה יותר, וזוכה לחדש דברים נשגבים מכפי השגתו, שלא היה יכול לחדש קודם לכן.

ובזה מסביר הרב וואזנר את המשך הפרק. דוד המלך פותח ואומר: התחלתי עם נר, אי-לכך 'ה' אֹרִי וְיִשְׁעִי', נותן התורה יתברך האיר לי באור גדול, לחדש בתורה דברים נשגבים, הואיל וכך אבקש "אֶחָת שְׁאֲלֵתִי מֵאֵת ה', אוֹתָהּ אֶבְקֶשׁ - שְׁבִטִי בְּבֵית ה' כִּלְיִי חַיִּי, לַחֲזוֹת בְּנֶעֱם ה' וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ".

אדם הדבק בה' יתברך בכל עת אין לו לירא משום גורם בעולם. "מִמִּי אֵיךָ?! ה' מְעוֹז חַיִּי. מִמִּי אֶפְחָד?! ... לֹא יֵיךָ לְבִי". כי ההשגחה נמשכת לפי הדבקות בה'. הדבק בו - תיבדק בו השגחה התמידית ותשמרהו מכל הפגעים.

שאיפת חייו של אבינו הרב זצ"ל הייתה הפצת אור התורה בכל מקום, והקרנת אור היהדות בלבבות הכל. לצורך כך השקיע את מיטב שעותיו, ימיו ושנותיו. מסר שיעורי תורה, שיחות ודרשות בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובמקומות רבים נוספים, בגני תקווה, בקרית אונו ובערים נוספות. ואף נדד למרחקים, לאזור (שע"י חולון), לשכונת יד אליהו בתל אביב וליישובים נוספים. בכל עת ולכל מקום שהוזמן למסור שיחה או לומר דברי תורה, היה נענה ברצון.

ברוך ה', צאצאיו ובני ביתו משתדלים להמשיך בפעילות הברוכה, ללכת בדרכיו, בדרך שסלל עבורנו ומוארת באור יקרות מאור תורתו.

וכאן המקום להודות ולשבח את הבנים והחתנים, אשר לקחו על עצמם להמשיך את מורשתו ופעילותו של אבינו מורנו הרב זצ"ל, להגדיל תורה ולהאדירה ולהאיר את הלבבות.

במשך כל השנה החולפת, במסירות ובנאמנות נפלאה, השקיעו את מיטב כוחם בהמשך כל פעולותיהם: הן בהרבצת תורה בגני תקווה - באמירת שיעורי תורה מדי יום ביומו, וכן השיעורים השבועיים, לרבות השיעור בספר משלי, ובעיקר בשבתות בבית הכנסת הגדול "מאור

מתולדותיו ומאורחותיו

- הידיעה שהתפרסמה בעיתונות לאחר פטירתו -

קירוב וחינוך

לא רק עבור בניו, אלא גם לרבות ילדי העיר היה קרובים לליבו. בכל הזדמנות היה מקרב ומעודד את הצעירים ללכת בדרך הישרה, בדרך התורה והמצוות. שנים רבות היה מארגן ישיבות המתמידים ועוד פעילויות במטרה לקרב את לבבות הבנים לאביהם שבשמים ולחבר את הצעירים לה' ולתורתו.

בבית הכנסת הגדול בראשותו היו מגיעים "ילדי בר מצוה" אף ממשפחות רחוקות, שלמדו בבית ספר ממלכתיים. כרב בית הכנסת היה משקיע את כל מאוודו להשפיע ולהקרין לנער שיישאר צרוב אצלו לאורך ימים מעמד העליה לתורה. שבועות קודם לכן היה מלמד את הנער ומדריך אותו לקראת יום הבר מצוה, ובשבת קודש לפני הס'ת עמד לצד הנער ואח"כ בסיום התפילה ב"קידושא רבה" היה נושא מדברותיו בתבונה לכבוד השמחה, דברים ערבים מחד ומחייבים מאידך. כך היה עמל להוציא יקר מזולל. ובזכותו יש רבים-רבים אשר חזרו למקורות וישנם אשר כהיום חרדים לדבר ה' מקהל היראים, הקימו בתים נאמנים לה' ומגדלים את בניהם בדרך היראה.

כדי להמחיש את פועלו בתחום הקירוב, נציין על נער אחד מתוך רבים-רבים אחרים. היה נער חילוני שהגיע פעם אחת להרצאה אשר הגר"ע ארגן לנערים בעיר. ההרצאות נגעו לליבו של אותו נער והתעורר להתקרב ליהדות. אולם, הנער השיח את פחדו לפני הגר"ע, שהוא בן יחיד וחבריו מתרחקים ממנו כאשר מרגישים עליו שמתעורר אצלו ניצנים של חזרה בתשובה. הגר"ע עודד את רוחו בחמימות ובקרבה רבה, המליץ לו ללכת לסמינר של 'ערכים', והוא היה כמו חבר שלו בעת הזו, כאשר מבטיח לו שבהמשך יקים בית לתפארת וילדיו יהיו "החברה" הכי טובה וקרובה שלו. כך השפיע עליו, וברוך ה' אותו נער התחזק והתקרב עוד ועוד עד שהיה לשומר תורה ומצוות. הקים את ביתו על אדני התורה, כאשר הגר"ע מלווה ומדריכו בכל שלב ובכל מאורע, וזכה הגר"ע להשתתף בשמחות בריתות, בר מצוה, ונישואין של צאצאיו, אשר כיום עמלים בתורה בכוללי אברכים...

הפצת תורה ויהדות

מדי יום היה נושא מספר שיעורי תורה. בבוקר לקבוצת מבוגרים במסגרת "כולל בעלי בתים" בבית הכנסת לעדת הטורקים, ובבית הכנסת 'ברכי נפשי' בגני תקוה. וכן שיעורי תורה בערבי היום, לפני ואחרי תפלת מנחה וערבית. בנוסף לכך היה מוסר שיעורים שבועיים, כאן מדי יום ראשון ושם מדי יום שני, וכן הלאה בימות השבוע, בבתי כנסת בגני תקוה וביושבים אחרים.

עיקר חייו של הגר"ע היה "קירוב". קירוב הלבבות בתבונה ובנועם, להאזיב שם שמים; קירוב העם לתורה ולמצוות; קירוב בני נוער להטעימים מקצת מנופת צוף רוחני; קירוב משפחות צעירות שיבנו את ביתם ע"פ ההלכה בטהרה; קירוב מבוגרים שיומם יהיה מלא גם עם שיעורי תורה וחיזוק.

עוד בהיותו אברך צעיר, יחד עם ה"ללמוד" לעצמו וההתעלות בתורה"ק, החל במסכת הגדולה של "ללמד" אחרים תורה ומצוות. בתחילה במסגרת ארגון 'ערכים', וכן תחת ארגון 'חסד לאברהם' שפתח מתמידים לנוער בעיר 'אזור'. לאחר מכן בהמלצתו ובעידודו של כ"ק מרן האדמו"ר מסאסוב שליט"א הוכתר לרבה של בית הכנסת הגדול 'מאור תקוה' בגני תקוה. בבית כנסת זה החל להרצות ולמסור שיעורי תורה וחיזוק לקהל הרחב. מאז, במשך כארבעים שנה, הגביר את פעילותו עוד ועוד לקרב את אחינו בני ישראל לה' ולתורתו.

הגר"ע גם נחשב לאחד מרבני בית הכנסת אל-גריבה שבקרית אונו, בו מסר שיעור מידי שבת בשבתו משך כארבעים שנה. במקום זה קירב המון בני הנוער רבים, שמהם כיום יש המשמשים כרבנים וכמרבצי תורה בקהילות השונות.

לא רק בבית מדרשו מסר שיעורי תורה ונשא דרשות ושיחות, אלא בבתי מדרשות ובבתי כנסיות בגני תקוה ובערים סביב לה. גם בבתי פרטיים, אף ביושבים נוספים, במשך שנים רבות התגבשו קבוצות אשר הגר"ע היה מוסר בפניהם בקביעות שבועית, שיעורי תורה ושיחות חיזוק.

שיחותיו בנושאי חינוך היו לשם דבר. כשלושים שנה עסק בעבודת החינוך, כמלמד בתלמוד תורה 'אור זורח' בבני ברק. ראה והכיר מקרוב את צעירי הצאן, את הדרך הנכונה כיצד להנחיל וללמד, איך צריך להשקות את השתילים הרכים כדי שיגדלו לאילנות מפוארים. בנושא חינוך נשא והשאיר אחריו ברכה עשרות רבות של שיעורים ושיחות. חלקם השתמרו במערכת 'קול הלשון'.

את מיטב כוחותיו השקיע בחינוך צאצאיו בדרכי אבות. במסירות נפש היה מסיע את בניו ובנותיו למוסדות החינוך בבני ברק והחדיר בהם את אהבת התורה ויראה טהורה. בשיחותיו ובהליכותיו בימות השבוע ובפרט בשבתות ובחגים היה מעודד וממריץ, מכוון ומדריך, את צאצאיו להתעלות בתורה וחסידות. ואפילו שהיה צורך שבניו יסייעו לו בתפילות בימים טובים בבית הכנסת בראשותו, שלח אותם להסתופף בצל הקודש באלכסנדר.

הרב הגאון ר' עזריאל אהרונוביץ זצ"ל, נולד ב"ט כסלו תש"ך להוריו אשר שרדו את מוראות השואה וכאודים מוצלים מאש התנערו מאפרות ועלו ארצה כדי להקים מחדש את ביתם ולהמשיך את שרשרת הדורות המפואר. אביו הרה"ח ר' אהרן צבי אהרונוביץ ז"ל ואמו מרת הינדא גולדא ע"ה, היו פארי היחס מגדולי החסידות ולמעלה בקודש.

כל חייו היה הגר"ע מדגיש לצאצאיו את רום יחס המשפחה וכמה זה מחייב ללכת בדרכי אבות ולהיות דבוק במורשתם ובתורתם של אבות אבותיהם: ה'בני יששכר' הרה"ק מהרצ"א מדינוב זי"ע; הגאון הנודע ר' עזריאל גרין אב"ד מונקאטש זצוק"ל, המגיד מזלאטשוב הרה"ק רבי יחיאל מיכל זי"ע; ה'אור החכמה' הרה"ק רבי אורי פייבל מדובענקא זי"ע; הרה"ק רבי שמעון "בעל הרחמנות" (אבי הרה"ק ר' יצחק מווארקא זי"ע) ועוד מגדולי הדורות זי"ע.

הוריו התמסרו בכל כוחם ובכל נפשם למען חינוך ילדיהם. הם התגוררו תחילה בתל אביב, אולם עבור חינוך הילדים עברו לבני ברק, למרות הקושי והמרחק ממקום העבודה. מסירות הנפש של ההורים למען החינוך ליוו את הגר"ע כל חייו.

לפני לידתו של הגר"ע, אמו ע"ה היתה במצב רפואי קשה מאוד, ואביו הרה"ח ר' אהרן צבי ז"ל הפיל את תחינתו בבקשת רחמים לפני רבו כ"ק מרן האדמו"ר האמונת משה' מאלכסנדר זי"ע שיעתיר עבורה לפני בורא רפואות ית"ש. הרבי הבטיח לפעול עבורה ישועה שתחיה לאורך ימים ושנים, ואכן זכתה והאריכה ימים. אולם, אביו ר' אהרן צבי, בהיותו כבן י"ב שנים נפטר והלך לעולמו. אז, לאחר פטירת אביו, הרבי האמונת משה' מאלכסנדר זי"ע פרס את חסותו על הנער הגר"ע שגדל בין ברכיו לתפארת. הגר"ע היה מראה לצאצאיו את הספר שקיבל ל'בר מצוה' מהרבי עם הקדשה בכתב יד קדשו ברוב חביבות וקירבה.

בבחרותו, מספרים חבריו לספסלי דבי מדרשא, היה הוגה בתורה בהתמדה גדולה מאוד, כאשר יראתו וחסידותו קודמת לחוכמתו. כבחור יתום מאב, אשר אחיו כבר נישא, נשאר בביתו כבן יחיד עם אמו ע"ה והיה מסור עד למאוד במצוות כיבוד אם, והתמיד בתורה כשאפתה וכבקשתה שימשיך את מורשת אבות המשפחה.

לאחר נישואיו, עם בת יבדלחט"א הרב אברהם ינקלביץ שליט"א מבני ברק, התעלה בלימוד התורה וכיהן תקופה כמגיד שיעור בישיבת אלכסנדר. אחר כך עבר להתגורר בקרית ישמח משה שבגני תקוה, שם למד בכולל האברכים הנודע לתהילה בראשותו של כ"ק מרן האדמו"ר מסאסוב שליט"א.

קהל המתכנסים בכל מקום היה שונה. מכל העדות והחוגים, בכל הנוסחאות, אשכנז, ספרד, יוצאי עדות המזרח. בכל המקומות היה נושא מדברותי, אם בפרשת השבוע או בדברי חזק ועידוד, לקרב את לבבות לאהבה וליראה אותו ית"ש.

את שיחותיו היה מוסר בטוב טעם ודעת, בדברי תורה מתובלים בחזק ועידוד, כל קבוצה לפי המרקם והסגנון ובהתאם לרמה והצורך המתאים לקהל. כמעין הנובע ממקורות חז"ל היה משלב את אמרותיו לחזק כל לבב המייחלים לה, עם דברי מוסר והדרכה. שומעי לקחו היה ממתנים לשיעוריו והתנהגו על כל מוצא פיו. בשיחותיו תמיד ביקש מקהל המשתתפים להיטיב ולשפר את המעשים, הן בעניינים שבין אדם למקום והם בבין אדם לחברו.

שבתות ומועדי השנה היו מוקדשים למען הציבור. בשבת, יומא דאורייתא, בקבלת שבת היה נושא דרשה כרב בית הכנסת לפני המתפללים. בצפרא דשבתא היה נושא מדברותי בבית הכנסת אצלו לאחר התפילה, וכן היה מכתת רגליו ללכת לבתי כנסיות נוספים למסור שיעורים. כמו כן היה יורד לפני התיבה לתפילות וכן קרא בתורה. בחגים ובימים טובים היה שליחא דציבורא והיה שופך את שיחו בתפילותיו מעומק לבו לרחמים ולרצון לפני שומע תפילה שומע קול בכיות. בראש השנה היה משמש כבעל תוקע בבית מדרשו.

כמו כן היה מארגן כנסים ומעמידים אליהם היה מזמין רבנים נודעים להרצאות לפי הקהל הצמא לשמוע את דבר ה', הכל במטרה לקרב ולחבר עוד יהודים לה' לתורתו. בשבתות החורף, בבית הכנסת 'מאור תקוה' שבראשית, היה מארגן סעודת 'מלוה מלכה' רבתית, בה הזמין כל שבוע רב אחר, שידבר על נושא מסוים. ובשבוע שקודם לכן, היה מפרסם ברחבי העיר מודעות ענק להזמין את הציבור לבוא ולהשתתף ולשמוע את דבר ה'. הגר"ע ומשפחתו היה עמלים לכבוד סעודת מלוה מלכה, כאשר בביתו היו מכינים את ה"חמין של מוצאי שבת" למלוגמא לכל הציבור הרחב.

במשך שנים, רבים היו מגיעים אליו לקבל הימנו ברכה, עצה ותושיה. היה קשוב לבעיות וללבטים של הבאים לפניו, האזין ודאג את דאגתם, המליץ והדריך, כוון ועודד, כאשר היה מייעץ ע"פ חכמת כף היד, אשר בה היה בקי כדי לכוון ולייעץ ולהטיב עם הבריות. רבים הם הבתים בהם הגר"ע השכין שלום ובזכותו עומדים על תילם לאורך ימים בשלום ובשלווה ומגדלים את ילדיהם כראוי בדרך התורה והמצוות.

לא רק "בתורה שבעל פה" בשיעורים ודרשות, אלא גם "בתורה שבכתב" הפליא לעשות לשם ולתפארת. במשך שנים, בין דרשה לשיעור תורה ובזמנים אחרים, עמל לעלות על הכתב מחידושי ומחשבותיו הנאדרים בקודש

אשר נבעו ממעינותיו הנובעים. בשנים האחרונות הוציא לאור את ספריו "נזר אהרן" על שם ולזכר אביו ז"ל, חידושים ודרשות על התורה. וכן הו"ל, מתוך כתביו, את ספריו וחידושי על ספר משלי, בה הגה רבות ומדברי החכם מכל האדם שאב מלא חופניים של תבונה, דלה מהבאר הזך של שלמה המלך מים חיים וטהורים והשקה מהם את העם. הוא היה אומר "כל החכמה נמצאת כאן, ואין לרעות בשדות אחרים". וכן נהג בכל הדרכותיו ושיחותיו לפני שומעי לקחו, את מקורות הידע קנה והיקנה רק ממקורותיו ומחכמיו ז"ל.

בדרכו האחרונה

בתקופה האחרונה, על אף חולשתו ומצבו הרפואי המשיך במסכת הרבצת התורה והקירוב. היו פעמים שמיד לאחר שעבר טיפול רפואי הלך ישירות למסור שיעור תורה או שיחת חזק. בחודש אלול האחרון הובהל לבית החולים, שם הוזכך במשך שבועיים, כאשר סביבו עומדים כל העת בני משפחתו, מכריז וידידיו, אשר נשאו תפילות רבות לרפואתו. בימים האחרונים לחיו, אף הקושי העצום ביקש מדי יום שיניחו לו תפילין עם שחר בשעה שהיה רגיל להתפלל.

בצפרא דשבתא ב"שבת שובה", פרשת "וילך משה", ה' תשרי תשפ"ו, השיב את נשמתו לבוראה כשהוא בן ס"ה שנים. שבת משוש לב משפחתו, תלמידיו ומכריז, ונהפך לאבל מחולל. ביום השביעי נתעלה, ביום השביעי שבת וינפש, וי אבדה נפש, אשר עיקר פעילותו עלי אדמות היה בשבתות - במסירות אין קץ בכל כוחותיו היה מוסר מדי שבת שיעורי תורה רבים ומתפלל לפני העמוד כשליח ציבור וכרב בית הכנסת. ב"שבת שובה" השיב את נשמתו, ומיתתו מכפרת בעיצומם של עשרת ימי תשובה.

במוצאי שבת קודש, השמועה המצערת התפשטה בקרב המוני מעריציו, תלמידיו, שומעי לקחו, ורבים אשר נהנו ממנו עצה ותושיה. על אף הזמן הקצר, רבים מאוד באו להשתתף בהלוויה. במוצאי שבת, הוא העת אשר בימי חייו היה מלווה את המלכה בטרחה רבה לכבוד השבת שהולכת מאיתנו, זה הזמן אשר רבים טרחו ובאו ללוותו בדרכו האחרונה ולהיפרד ממנו.

ההלוויה החלה ברחבת בית המדרש הגדול דחסידי סאסוב, בהשתתפות המונים מתושבי קרית ישמח משה ותושבי העיר גני תקוה והסביבה. עם הגעת המיטה לרחבת בית הכנסת נשמעו קולות נהי ובכי מרבים אשר העריצו את דמותו. כ"ק מרן אדמו"ר מסאסוב שליט"א פתח בקול בוכים את הספדו על גודל האבדה הגדולה של כל הישוב בהסתלקות אישיות מרוממת כמו 'הרב אהרונביץ'. והדגיש את רום דמותו של הנפטר, את הרבצת התורה, את קירוב הקרובים והרחוקים, את שיעורי התורה שמסר גם בבית הכנסת סאסוב.

רחובות קרית ישמח משה התמלאו בהמונים אשר באו ללוות את הרב הנערץ ולהשתתף באשכבתיה דרבי. הקהל מכל העדות והחוגים, אשר ביטא את פועליו בימי חייו, חסידים לצד יוצאי בני הישיבות, עדות המזרח ואף חילונים, ובעלי תשובה רבים, אשר היו כולם קשורים ל"רב אהרונביץ". הקהל המגוון העצום ליווה את המיטה ברחובות העיר עד לבית הכנסת הגדול "מאור תקוה", בית הכנסת בו כארבעים שנה הרבה תורה ותפילה.

קהל רב התאסף ביגון ואנחה ברחבת בית הכנסת הגדול, בראשות כ"ק מרן אדמו"ר מאלכסנדר שליט"א. במשך זמן הספידו רבנים ובני המשפחה. המספידים ביכו בכאב רב את האבדה הגדולה לכלל ולפרט, לכל העיר גני תקוה, אשר הקרין בהליכותיו ובדרשותיו, בלבשו והנהגתו החסידי אשר בלטה וקידשה שם שמים לעיני כל רואיו. רב העיר גני תקוה הרה"ג ר' יחיאל ברזילי שליט"א ציין את דמותו הגדולה אשר כיהן כרב זה ארבעים שנה כאן בבית הכנסת הגדול. הרה"ג ר' אריה הרשור שליט"א מידידיו בחצר הקודש אלכסנדר ספד לו מרורים. גיסו הרה"ג ר' דוד ינקלביץ שליט"א ר"מ בירושלים, בדברי הספדו ביטא את חסרונו של אדם גדול כמוהו והחובה להמשיך במעשיו.

בדברי ההספד צוין כי המספד נערך כאן ברחבת בית הכנסת, רחבה שהגר"ע דאג שיעשו לפני שנים רבות, כראוי לפני פתח שער בית ה', ובמקום בו עומדת הסוכה המאוחדת של כל בתי הכנסיות והיא המחברת בין בתי הכנסת של עדות וחוגים אחרים, המבטאת את האחדות בין כולם ואת אישיותו המחברת והמלכדת של הגר"ע. וברחבה זו היה צועד הגר"ע במוצאי שבתות בבואו לקיים סעודת דוד מלכה משיחא, וכעת בא ללוותו למנוחת עולמים דוד מלך ישראל "מקים עולה של תשובה".

לאחר חצות של מוצאי שבת לסדר "לא אוכל עוד לצאת ולבוא", המשיך מסע הלוויה לבית העלמין סגולה בפתח תקוה. בבית החיים הספידוהו בניו וחנתיו, ולאחר קדיש יצאה ההלוויה למקום מנוחתו בחלקת ספינקא שם נטמן במעמד קהל רב שהשתתפו למרות השעה המאוחרת.

השאר אחריו את רעייתו שתחי' וצאצאיו החשובים ההולכים בדרכו לשם ולתפארת. בניו המו"מ בתורה ויראה, מטובי עדת חסידי אלכסנדר, הרה"ג מוה"ר אהרן צבי, הרה"ג מוה"ר יהודה משה, מוה"ר ישראל פנחס, מוה"ר דוד, מוה"ר שלמה, מוה"ר יוסף יצחק מנחם, יחיאל מיכל; וחנתיו מוה"ר מרדכי מאיר שטמר, מוה"ר יחיאל יהושע ברנדווין, מוה"ר אברהם דוב סרולוביץ, מוה"ר יחיאל דוד לנצי"צקי, מוה"ר משה אריה שטיגליץ, מוה"ר יונה בנימין לייפניקר. וצאצאיהם היקרים כולם זרע ברכ' ה' הולכים בדרכי אבות.

תוכן העניינים

גיליון 1 - פרשת בראשית

בנים חביבים של מלך מלכי המלכים

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹקִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ. (בראשית א, א)

- מאורחותיו: מאור דרכיו - נר לדמותו: מן הזיכרון אל המעשה

גיליון 2 - פרשת נח

לעמוד איתן מול השפעת הסביבה

אֵלֶּה תּוֹלְדֹת נֹחַ, נֹחַ אִישׁ צַדִּיק תָּמִים הָיָה בְּדֹרֹתָיו, אֶת הָאֱלֹקִים הִתְהַלֵּךְ נֹחַ. (בראשית ו, ט)

- מאורחותיו: כבוד הזולת, גם של נער צעיר

גיליון 3 - פרשת לך לך

לא להישאר בוולות של סדום - ללכת

עם אברהם

וַיֵּלֶךְ אַבְרָם כְּאִשֶּׁר דִּבֶּר אֱלֹהֵי ה', וַיֵּלֶךְ אִתּוֹ לוֹט. (בראשית יב, ד)

- מאורחותיו: להתייחס ברצינות, גם לשאלה פשוטה

גיליון 4 - פרשת וירא

יסוד חינוכי: מה שאדם משריש - זה מה שנשאר

וְאֵל הַבֶּקֶר רָץ אַבְרָהָם וַיִּקַּח בֶּן בֶּקֶר רֶךְ וְטוֹב, וַיִּתֵּן אֶל הַנַּעַר וַיְמַהֵר לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ. (בראשית יח, ז)

- מאורחותיו: רגישות לזולת, גם בשעת צער

גיליון 5 - פרשת חיי שרה

מה' אשה לאיש

וַיַּעַן לָבָן וּבְתוֹאֵל וַיֹּאמְרוּ מַה' יָצָא הַדָּבָר. (בראשית כד, נ)

- מאורחותיו: "אם יהודי מבקש עזרה"...

גיליון 6 - פרשת תולדות

כח הגבורה

וַיֹּאֲהֵב יִצְחָק אֶת עֵשָׂו כִּי צִיד בְּפִיו, וּרְבִקָּה אֲהָבָת אֶת יַעֲקֹב. (בראשית כה, כח)

- מאורחותיו: אֲזַמֵּר בְּשִׁבְחִין - שולחן שבת

גיליון 7 - פרשת ויצא

"תפילת ערבית רשות"

וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם וַיֵּלֶן שָׁם כִּי בָא הַשֵּׁמֶשׁ, וַיִּקַּח מֵאֲבְנֵי הַמָּקוֹם וַיִּשֶׂם מִרְאשָׁתוֹ, וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם הַהוּא. (בראשית כח, יא)

- מאורחותיו: סבלנות - מפתח להצלחה

גיליון 8 - פרשת וישלח

אהבה ויראה - 'אם כבנים, אם כעבדים'

וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹקִים, שְׁמֹךְ יַעֲקֹב, לֹא יִקְרָא שְׁמֹךְ עוֹד יַעֲקֹב, כִּי אִם יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמֹךְ, וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל. (בראשית לה, י)

- מאורחותיו: תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם

גיליון 9 - פרשת וישב

אשרי הגבר אשר תִּסְרְנוּ יָ-הּ

וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מְגוּרֵי אָבִיו בְּאֶרֶץ כְּנָעַן. (בראשית לז, א)

- מאורחותיו: מעלת מזכי הרבים

גיליון 10 - פרשת מקץ - חנוכה

"אשרי הגבר אשר שם ה' מבטחו"

וַיַּעַן יוֹסֵף אֶת פְּרֻעָה לֵאמֹר בְּלִעְדִּי, אֱלֹקִים יַעֲנֶה אֶת שְׁלוֹם פְּרֻעָה. (בראשית מא, טז)

- מאורחותיו: חנוכה - חינוך הילדים

להביא את הזהב והיהלומים לכתר המלך

וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל רַב עוֹד יוֹסֵף בְּנֵי חֵי, אֲלֵכָה וְאַרְאֶנּוּ בְּטָרֶם
אָמוֹת. (בראשית מה, כח)

מאורחותיו: ניצול הזמן

גיליון 12 - פרשת ויחי

יִשְׁמַךְ אֱלֹקִים כְּאֶפְרַיִם וְכַמְנֶשֶׁה

וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל אֶת יָמִינוֹ וַיָּשֶׁת עַל רֹאשׁ אֶפְרַיִם וְהוּא הַצֶּעִיר,
וְאֵת שְׁמָאֵלוֹ עַל רֹאשׁ מְנַשֶּׁה, שֶׁכָּל אֶת יָדָיו כִּי מְנַשֶּׁה הַבְּכוֹר.
(בראשית מח, יד)

מאורחותיו: תלמוד תורה דרבים

גיליון 13 - פרשת שמות

הגדלות נמדדת בפעולות הקטנות

וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ מִצְרַיִם לַמִּלֵּדֹת הָעִבְרִיָּה, אֲשֶׁר שֵׁם הָאִחָת שִׁפְרָה
וְשֵׁם הַשְּׁנִיית פּוּעָה. (שמות א, טו)

מאורחותיו: ואלה שמות בני ישראל - ניתן שמות

גיליון 14 - פרשת וארא

להוציא את 'מצרים' מתוך בני ישראל

וְלִקְחָתִי אֶתְכֶם לִי לְעָם, וְהָיִיתִי לָכֶם לֵאלֹקִים, וַיִּדְעַתֶּם כִּי אֲנִי
ה' אֱלֹקֵיכֶם הַמוֹצִיא אֶתְכֶם מִמִּתְחַת סְבֻלוֹת מִצְרַיִם. (שמות ו, ז)

מאורחותיו: הדור בלבשו - שמירה על הלבוש

גיליון 15 - פרשת בא

"עדים נאמנים באמונת הבורא"

וְהָיָה לְאוֹת עַל יָדְכָה וּלְטוֹטָפֶת בֵּין עֵינֶיךָ, כִּי בַחֲזֹק יָד הוֹצִיאָנוּ
ה' מִמִּצְרַיִם. (שמות יג, טז)

מאורחותיו: אהבת ישראל

גיליון 16 - פרשת בשלח

הדרך לגאולה שלימה: התעוררות מלמטה

וַיְהִי בְשַׁלַּח פְּרַעְהָ אֶת הָעָם, וְלֹא נָחֵם אֱלֹקִים דֶּרֶךְ אֶרֶץ
פְּלִשְׁתִּים כִּי קָרוֹב הוּא, כִּי אָמַר אֱלֹקִים פֶּן יִנָּחֵם הָעָם בְּרֹאֲתָם
מִלְחָמָה וְשָׁבוּ מִצְרַיִמָּה. (שמות יג, יז)

מאורחותיו: מסכת מקוואות

גיליון 17 - פרשת יתרו

השגת דבקות בה' באמצעות התורה

וַיְדַבֵּר אֱלֹקִים אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְאֹמֶר. אֲנִכִּי ה' אֱלֹקֶיךָ,
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים. (שמות כ, א-ב)

מאורחותיו: מסכת עירובין

גיליון 18 - פרשת משפטים

אָנוּ עֲבָדֶיךָ, וְאַתָּה אֲדוֹנֵנוּ

כִּי תִקְנֶה עֶבֶד עִבְרִי, שֵׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד, וּבְשִׁבְעָתָה יֵצֵא לְחֶפְשׁוֹ
חָנָם. (שמות כא, ב)

מאורחותיו: אֲשֶׁר תָּשִׂים לִפְנֵיהֶם - להטעים את דברי התורה

גיליון 19 - פרשת תרומה

בְּתוֹךְ לִבִּי מִשְׁכַּן אֶבְנֶה לְזִיּוֹן

דִּבֶּר אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה, מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר
יִדְבְּנוּ לִבּוֹ תִקְחוּ אֶת תְּרוּמָתִי. וְזֹאת תְּרוּמָהּ אֲשֶׁר תִּקְחוּ
מֵאֲתָם, זָהָב וְכֶסֶף וְנַחֲשֶׁת. (שמות כה, ב-ג)

מאורחותיו: כבוד בית הכנסת

גיליון 20 - פרשת תצוה - שבת זכור

מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ בְּלִבוֹשׁ מַלְכוּת

וַעֲשִׂיתָ בְּגָדִי קֹדֶשׁ לְאַהֲרֹן אֲחִיךָ לְכָבוֹד וּלְתַפָּאֶרֶת. (שמות כח, ב)

מאורחותיו: ביהכ"נ מאור תקוה (2)

גיליון 21 - פרשת כי תשא - שבת פרה

חֲצִי שֶׁקֶל שְׁמֶכְרִיעַ אֶת הַכֶּסֶף הַפָּרָסִי

כִּי תִשָּׂא אֶת רֹאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְקֻדֵיהֶם, וְנָתַנוּ אִישׁ כֶּסֶף נִפְשׁוֹ
לֵה' בַּפֶּקֶד אֲתָם, וְלֹא יִהְיֶה בָהֶם נֶגֶף בַּפֶּקֶד אֲתָם. (שמות ל, יב)

מאורחותיו: ביהכ"נ מאור תקוה (3)

גיליון 27 - פרשת אחרי מות קדושים

כיצד להתגבר על רגשי נקמה ונטירה

לא תקם ולא תטור את בני עמך, ואהבת לרעך כמוך אני ה'.
(ויקרא יט, יח)

- מאורחותיו: הילולת רבי מאיר בעל הנס זכותו תגן עלינו

גיליון 28 - פרשת אמור

לקדש שם שמים - בכל עת ובכל שעה!

ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני ה'
מקדשכם. (ויקרא כב, לב)

- מאורחותיו: ואשרי העומדים על סודך - תורת הסוד

גיליון 29 - פרשת בחוקותי

ה'עמל' - אמצעי התשלום שעמו רוכשים תורה

אם בחקתי תלכו, ואת מצותי תשמרו, ועשיתם אתם. (ויקרא
כו, ג)

- מאורחותיו: אחד היה אברהם - על רבי אברהם
ינקלביץ זצ"ל

גיליון 30 - פרשת במדבר

אתה חשוב עד מאוד!

שאו את ראש כל עדת בני ישראל למשפחתם לבית אבתם,
במספר שמות כל זכר לגלגלתם. (במדבר א, ב)

- מאורחותיו: דרך ארץ קדמה לתורה

גיליון 31 - חג השבועות

המתכון לקבלת התורה

- מאורחותיו: מסירות עצומה ללמד תורה בליל שבועות

גיליון 32 - פרשת בהעלותך

להאיר את נר ישראל בתוך החשיכה

דבר אל אהרן ואמר אליו, בהעלתך את הנרות אל מול פני
המנורה יאירו שבעת הנרות. (במדבר ח, ב)

- מאורחותיו: זכרנו את הדגה... לא "עסק" מאוכל

גיליון 22 - פרשת ויקהל פקודי - שבת החודש

ענג קרא ליום השבת

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל וגו'. ששת ימים תעשה
מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש וגו'. (שמות לה, א-ב)

- מאורחותיו: הרבי ה'אמונת משה' מאלכסנדר זי"ע

גיליון 23 - פרשת ויקרא

במקום גדולתו שם ענוותנותו

ויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאהל מועד לאמר. (ויקרא א,
א)

- מאורחותיו: קמחא דפסחא

גיליון 24 - פרשת צו - שבת הגדול

ד' לשונות של גאולה

לכן, אמר לבני ישראל: אני ה'! והוצאתי אתכם מתחת סבלת
מצרים, והצאתי אתכם מעבדתם, וגאלתי אתכם בזרוע נטויה
ובשפטים גדלים. ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם
לאלהים, וידעתם כי אני ה' אלקיכם המוציא אתכם מתחת
סבלות מצרים. (שמות ו, ו-ז)

- מאורחותיו: פי ישאלך בנך

גיליון 25 - חג הפסח

ביעור החמץ שבלב

מצות יאכל את שבעת הימים, ולא יראה לך חמץ ולא יראה
לך שאר בכל גבלך. (שמות יג, ז)

- מאורחותיו: נתן עניו ולבבו להיות מצר עליהם

גיליון 26 - תזריע מצורע

חיים מאושרים בעולם הזה!

אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת, והיה
בעור בשרו לנגע צרעת וגו'. (ויקרא יג, ב)

זאת תהיה תורת המצרע ביום טהרתו, והובא אל הפה.
(ויקרא יד, ב)

- מאורחותיו: יברך את הנערים

מתי ההתעקשות רצויה ומתי היא אסורה

וַיִּשְׁכְּמוּ בַבֶּקֶר וַיַּעֲלוּ אֶל רֹאשׁ הָהָר לֵאמֹר, הִנֵּנוּ וְעַלִּינוּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר ה' כִּי חָטֵאנוּ. (במדבר יד, מ)

- מאורחותיו: ההשתטחות על קברי צדיקים

חומרת המחלוקת וגדולת השלום

וַיִּקַּח קִרְחָ - וְאַתְפִּלְיָה קִרְחָ. (תרגם אונקלוס, במדבר טז, א)
וַיִּקְהֲלוּ עַל מֹשֶׁה וְעַל אֶהֱרֹן וְגו'. וַיִּקְהֲלוּ עֲלֵיהֶם קִרְחָ אֶת כָּל הָעֵדָה וְגו'.

- מאורחותיו: השתטחות על קברי צדיקים (ב)

נחש הנחושת - להביט, להפנים, להתרפא

וַיִּדְבֹּר הָעָם בְּאַלְקִים וּבַמֹּשֶׁה, לָמָּה הָעֲלִיתָנוּ מִמִּצְרַיִם לָמוֹת בְּמִדְבָּר, כִּי אֵין לָחֶם וְאֵין מַיִם וְנַפְשֵׁנוּ קָצָה בַּלָּחֶם הַקָּלָקֶל. וַיִּשְׁלַח ה' בָּעָם אֶת הַנִּחָשִׁים הַשֵּׂרָפִים וַיִּנְשָׁכוּ אֶת הָעָם, וַיָּמָת עַם רַב מִיִּשְׂרָאֵל. (במדבר כא, ה-ו)

- מאורחותיו: הפצת מי התורה בגריבה

פרשת בלעם: יסודות ההשפעה והשינוי

וַיִּשְׁלַח מִלֹּאכִים אֶל בָּלְעָם בֶּן בְּעוֹר פְּתוּרָה אֲשֶׁר עַל הַנֶּהָר אֲרֶץ בְּנֵי עַמּוֹ לִקְרֹא לוֹ. (במדבר כב, ה)

- מאורחותיו: נאה דורש, נאה מקיים

מסכת תמיד: מעלת התדירות

צו אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם, אֶת קִרְבְּנִי לִחְמִי לֶאֱשִׁי רֵיחַ נִיחָחִי תִשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְמוֹעֲדוֹ. (במדבר כח, ב)

- מאורחותיו: קביעת פן תהויון - מידת הקביעות והתדירות

הפה ככלי שרת - אין משתמשין בו לחולין

וַיִּדְבֹּר מֹשֶׁה אֶל רָאשֵׁי הַמָּטוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר וְגו'. אִישׁ כִּי יָדָר נֶדֶר לַה' אוֹ הַשְּׁבַע שְׁבַעָה לְאִסֹּר אֶסֶר עַל נַפְשׁוֹ, לֹא יִחַל דְּבָרוֹ כֹּכֵל הֵיכָא מִפִּיו יַעֲשֶׂה. (במדבר ל, ב-ג)

- מאורחותיו: סייג לחכמה - שתיקה

בכיה לדורות: "שנאת חנם" כלפי אוהב עמו ישראל

וַתִּרְגְּנוּ בְּאַהֲלֵיכֶם, וַתֹּאמְרוּ בְּשִׁנְאָת ה' אֲתָנוּ הוֹצִיאָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, לָתֵת אֲתָנוּ בְּיַד הָאֱמֹרִי לְהַשְׁמִידָנוּ. (דברים א, כז)

- מאורחותיו: סדרי משנה

שלושה יסודות חשובים שבא משה רבנו ללמדנו

(א) וְאַתְחַנֵּן אֶל ה'; (ב) וְלֹא שָׁמַע אֵלַי; (ג) הָאֶרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן. (דברים ג, כג-כו)

- מאורחותיו: שליח ציבור

נשיאות פנים ושפע רב בזכות ברכת הנהנין

וְאָכַלְתָּ וְשָׂבַעְתָּ וּבֵרַכְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ עַל הָאֶרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ. (דברים ח, י)

- מאורחותיו: חופשה אמיתית

לראות את העתיד ולא רק את ההווה

רָאָה אֲנֹכִי נָתַן לַפְּנִיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה וּקְלָלָה. (דברים יא, כו)

- מאורחותיו: הוצאת בניו לתלמוד תורה

מעלת התמימות - גבוה מעל גבוה

תמים תהיה עם ה' אלקיך. (דברים יח, יג)

- מאורחותיו: עשה לך רב

גיליון 44 - פרשת כי תצא

לחיות עם מבט אל העולם הבא

כי יהיה לאיש בן סורר ומומר, איננו שמע בקול אביו ובקול אמו, ויסרו אותו ולא ישמע אליהם. (דברים כא, יח)

- מאורחותיו: מידת הסבלנות ויכולת האיפוק

גיליון 45 - פרשת כי תבוא

'השתחויה' - ההתכופות מביאה

לשמחה ולכל טוב

ועתה, הנה הביאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתתה לי ה', והנחתו לפני ה' אלקיך, והשתחית לפני ה' אלקיך. (דברים כו, י)

- מאורחותיו: פרי של עמל ויגיעה

גיליון 46 - פרשת נצבים וילך

לא להתייאש - לחפש מה כן ניתן

לעשות

וילך משה, וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל. (דברים כא, יח)

- מאורחותיו: כתביו על ספר משלי

גיליון 47 - ראש השנה תשפ"ז

קול השופר: אנו עבדיך ואתה אדוננו

ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש יהיה לכם, כל מלאכת עבדה לא תעשו, יום תרועה יהיה לכם. (במדבר כט, א)

- מאורחותיו: מתלמידיו של אברהם אבינו

גיליון 48 - האזינו - שבת שובה תשפ"ז

מעלת יום הכיפורים

האזינו השמים ואדברה, ותשמע הארץ אמרי פי. (דברים לב, א)

- מאורחותיו: יום הכפרים הוא

גיליון 49 - חג הסוכות ושמני עצרת תשפ"ז

ושמחת בחגך: זמן שמחתנו - שמחה

עילאית

שבעת ימים תחג לה' אלקיך, במקום אשר יבחר ה', כי יברכה ה' אלקיך בכל תבואתך ובכל מעשה ידיך, והיית אף שמח. (דברים טז, טו)

- מאורחותיו: חג הסוכות תעשה לך

חזק חזק ונתחזק